

ПРОЕКТ

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

В.ГРОЙСМАН

“ ”

2016 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про основні вимоги до будівель та споруд, а також умови розміщення на ринку будівельних виробів, гармонізовані з нормами законодавства Європейського Союзу

Цей Закон встановлює основні вимоги до будинків, будівель, споруд, лінійних об'єктів інженерно-транспортної інфраструктури (далі — будівлі та споруди), а також засади декларування будівельних виробів.

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Основні терміни та їх визначення

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1) будівельний виріб — продукція, яка є невід'ємною складовою будівлі або споруди і забезпечує дотримання основних вимог до будівель та споруд, що виготовлена та надана на ринок або введена в обіг виробником для подальшого використання за призначенням;

2) будівля — різновид споруди, що складається з несучих та огорожувальних або сполучених (несучо-огорожувальних) конструкцій, які утворюють наземні або підземні приміщення;

3) Бюро з надання технічної інформації з питань будівельних виробів (далі — Бюро з надання технічної інформації) — діюча науково-технічна організація, яка надає інформацію про регламентні технічні умови і будівельні норми та іншу інформацію, визначену законодавством з питань будівель та споруд і будівельних виробів;

4) декларація технічних показників — складений виробником документ встановленої форми про гарантію відповідності будівельного виробу вимогам, встановленим законодавством;

5) життєвий цикл будівель та споруд — послідовні етапи створення і експлуатації будівель та споруд, починаючи з проектування і закінчуючи демонтажем;

6) звіт про технічну апробацію — документ встановленої форми за результатами технічної апробації будівельного виробу, наданий виробнику в установленому порядку для цілей отримання технічного свідоцтва та складення декларації технічних показників;

7) інженерно-транспортна інфраструктура — комплекс інженерних та транспортних споруд і комунікацій;

8) клас будівельного виробу — діапазон рівнів, обмежений мінімальним і максимальним значеннями технічного показника будівельного виробу;

9) комплект — будівельний виріб, який перед застосуванням у будівлі або споруді збирається з двох або більше окремих частин (компонентів) та надається на ринок або вводиться в обіг окремим виробником;

10) настанова — стандарт, прийнятий комісією з технічного регулювання, який може бути застосований для проведення технічної апробації та оцінки стабільності технічних показників будівельних виробів певних типів;

11) призначений орган — орган з оцінки стабільності технічних показників, який призначається органом, що призначає, та надає сертифікат стабільності технічних показників будівельного виробу;

12) орган технічної апробації — організація, яка здійснює в установленому порядку технічну апробацію будівельного виробу;

13) основні вимоги до будівель та споруд — визначені цим Законом вимоги, дотримання яких під час проектування та будівництва забезпечує придатність для використання будівель та споруд за призначенням протягом строку, передбаченого проектом будівництва;

14) оцінка стабільності технічних показників — результат процедур, проведення яких за обраною схемою підтверджує повторюваність досягнення технічних показників будівельного виробу під час його виготовлення;

15) регламентний стандарт — національний стандарт, який у разі добровільного застосування надає презумпцію відповідності будівельного виробу основним вимогам до будівель та споруд, встановленим цим Законом;

16) регламентні технічні умови — регламентний стандарт або технічне свідоцтво, дотримання вимог яких підтверджує виконання вимог законодавства з питань будівель та споруд і будівельних виробів;

17) рівень будівельного виробу — кількісне відображення технічного показника будівельного виробу;

18) сертифікат стабільності технічних показників будівельного виробу — документ, який підтверджує додержання виробником стабільності технічних показників будівельного виробу;

19) серійне виробництво — виробництво будівельного виробу протягом певного часу без зміни технології його виготовлення;

20) спеціальна технічна документація — документація, яка підтверджує, що результати випробувань, одержані за допомогою використаних методів, є еквівалентними результатам, одержаним шляхом випробувань згідно з відповідним регламентним стандартом;

21) споруда — штучно створений об'ємний, площинний або лінійний об'єкт, що має природні або штучні просторові межі, встановлений стаціонарно (нерухомо) відносно землі та призначений для досягнення певних цілей;

22) строк експлуатації будівельного виробу — час, протягом якого технічні показники будівельного виробу забезпечують виконання основних вимог до будівель та споруд;

23) суттєва характеристика — характеристика будівельного виробу, яка забезпечує під час його використання додержання встановлених цим Законом основних вимог до будівель та споруд;

24) технічна апробація — визначення технічних показників суттєвих характеристик будівельного виробу для його використання за призначенням;

25) технічний показник — кількісне (за рівнем або класом) або описове відображення відповідної суттєвої характеристики будівельного виробу під час його використання за призначенням;

26) технічне свідоцтво — документ, виданий в установленому порядку комісією з технічного регулювання для цілей декларування технічних показників будівельного виробу;

27) тип будівельного виробу — сукупність будівельних виробів, об'єднаних за рівнем або класом їх технічних показників.

2. Терміни “виробник”, “введення в обіг”, “знак відповідності технічним регламентам”, “імпортер”, “надання на ринку”, “орган, що призначає”, “продукція”, “розповсюджувач”, “суб'єкти господарювання”, “уповноважений представник”, “технічний регламент” вживаються у значенні, наведеному у Законі України “Про технічні регламенти та оцінку відповідності”; термін “стандартизація” — у значенні, наведеному у Законі України “Про стандартизацію”; терміни “вилучення з обігу”, “відкликання”, “користувач” — у значенні, наведеному у Законі України “Про загальну безпечність нехарчової продукції”; термін “орган

державного ринкового нагляду” — у значенні, наведеному у Законі України “Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції”.

Стаття 2. Законодавство з питань будівель та споруд і будівельних виробів

1. Законодавство з питань будівель та споруд і будівельних виробів складається з цього Закону, Законів України “Про стандартизацію”, “Про технічні регламенти та оцінку відповідності”, “Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції”, “Про загальну безпечність нехарчової продукції”, “Про будівельні норми”, “Про регулювання містобудівної діяльності”, “Про архітектурну діяльність”, “Про основи містобудування” та інших нормативно-правових актів, що регулюють відносини в цій сфері.

Розділ II СУБ’ЄКТИ, ЩО БЕРУТЬ УЧАСТЬ У ЗАСАДАХ ДЕКЛАРУВАННЯ БУДІВЕЛЬНИХ ВИРОБІВ

Стаття 3. Суб’єкти, що беруть участь у засадах декларування будівельних виробів

1. Суб’єктами, що беруть участь у засадах декларування будівельних виробів, є:

центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва;

центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері будівництва;

комісія з технічного регулювання;

органи технічної апробації;

виробники будівельних виробів;

уповноважені представники;

імпортери;

розповсюджувачі;

призначені органи;

Бюро з надання технічної інформації.

Стаття 4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва:

- 1) утворює комісію з технічного регулювання та призначає її голову;
- 2) затверджує:
 - положення про комісію з технічного регулювання;
 - положення про орган технічної апробації;
 - положення про призначений орган;
 - перелік будівельних виробів, які підлягають декларуванню;
 - порядок надання статусу органу технічної апробації відповідно до визначеної сфери діяльності;
 - порядок надання статусу Бюро з надання технічної інформації;
 - порядок надання Бюро з надання технічної інформації за запитом заявників інформації;
- 3) встановлює:
 - умови, за яких будівельні вироби не потребують перевірки або подальшого випробування за умови виконання основних вимог до будівель та споруд і можуть бути віднесені до певного класу або рівня;
 - форму звіту про технічну апробацію будівельного виробу;
 - форму сертифіката стабільності технічних показників будівельного виробу;
 - форму технічного свідоцтва;
 - форму декларації технічних показників;
 - форму запиту виробника до органу технічної апробації;
- 4) визначає перелік регламентних стандартів (змін до них);
- 5) здійснює інші повноваження відповідно до цього Закону.

Стаття 5. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері будівництва

1. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері будівництва:

визначає сферу діяльності органу технічної апробації відповідно до переліку будівельних виробів, які підлягають декларуванню;

надає статус органу технічної апробації відповідно до визначеної сфери діяльності та статус Бюро з надання технічної інформації або позбавляє цього статусу за поданням комісії з технічного регулювання;

веде перелік виданих технічних свідоцтв, перелік органів технічної апробації з визначенням сфери їх діяльності і перелік Бюро з надання технічної інформації з їх опублікуванням у своєму офіційному друкованому виданні та оприлюдненням на своєму офіційному веб-сайті для забезпечення безоплатного доступу;

за поданням комісії з технічного регулювання уповноважує юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців на проведення певних вимірювань, не пов'язаних з оцінкою відповідності продукції, процесів та послуг, у сфері робіт, пов'язаних з визначенням параметрів будівель, споруд і території забудови.

Стаття 6. Комісія з технічного регулювання

1. Комісія з технічного регулювання є установою, яка є юридичною особою публічного права.

Комісія з технічного регулювання виконує функції у сфері стандартизації та технічної апробації будівельних виробів.

Комісія з технічного регулювання не має на меті отримання прибутку.

2. Комісія з технічного регулювання утворюється у складі голови, двадцяти трьох членів та її секретаріату.

3. Голова комісії з технічного регулювання — керівник установи призначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва, за пропозицією зборів кандидатів у члени цієї комісії.

Кандидат на посаду голови комісії з технічного регулювання обирається (та звільняється) на зборах кандидатів у члени (членів) цієї комісії простою більшістю голосів присутніх. Збори є правоможними за умови участі у них не менше шістнадцяти кандидатів у члени комісії з технічного регулювання.

4. Головою комісії з технічного регулювання може бути призначений громадянин України з числа кандидатів у члени комісії від базових організацій з науково-технічної діяльності у будівництві, технічних комітетів стандартизації у сфері будівництва, саморегулювальних організацій у сфері архітектурної діяльності, який має вищу (будівельну) освіту, досвід управлінської роботи на керівних посадах за фахом не менше п'яти років протягом останніх десяти років.

5. Голова комісії з технічного регулювання затверджує її склад та вносить зміни до нього за пропозиціями відповідних центральних органів

виконавчої влади та зборів базових організацій з науково-технічної діяльності у будівництві, технічних комітетів стандартизації у сфері будівництва, саморегульованих організацій у сфері архітектурної діяльності.

6. До складу комісії з технічного регулювання входять громадяни України: шість представників базових організацій з науково-технічної діяльності у будівництві, шість представників технічних комітетів стандартизації у сфері будівництва, шість представників від саморегульованих організацій у сфері архітектурної діяльності, представник центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту; представник центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я; представник центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища; представник центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері авіаційного, автомобільного, залізничного, морського і річкового, міського електричного транспорту; два представники центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва.

Кандидати у члени комісії з технічного регулювання від центральних органів виконавчої влади визначаються та відкликаються відповідними центральними органами виконавчої влади.

Кандидати у члени комісії з технічного регулювання від базових організацій з науково-технічної діяльності у будівництві, технічних комітетів стандартизації у сфері будівництва, саморегульованих організацій у сфері архітектурної діяльності обираються та відкликаються зборами представників відповідних організацій та комітетів, на яких повинні бути представлені понад 50 відсотків діючих базових організацій з науково-технічної діяльності у будівництві, технічних комітетів стандартизації у сфері будівництва, саморегульованих організацій у сфері архітектурної діяльності відповідно.

7. Члени комісії з технічного регулювання здійснюють свої функції на громадських засадах. Членам комісії з технічного регулювання відшкодовуються витрати, понесені у зв'язку з виконанням ними повноважень відповідно до цього Закону та положення про комісію з технічного регулювання, яке затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва.

8. Організаційно-технічне забезпечення комісії з технічного регулювання здійснюється її секретаріатом. Працівники секретаріату є штатними співробітниками цієї установи.

9. Комісія з технічного регулювання:

визначає схеми оцінки стабільності технічних показників, які повинні застосовуватися для певних типів будівельних виробів, та їх суттєві характеристики, класи або рівні, вимоги до яких не охоплені регламентними стандартами;

продовжує строк експлуатації будівельного виробу на підставі очікуваного життєвого циклу будівель та споруд, протягом якого виробник забезпечує зберігання технічної документації і декларації технічних показників після надання будівельного виробу на ринку або введення його в обіг;

надає методичні рекомендації з метою проведення технічної апробації будівельного виробу визначеного типу;

приймає настанови, які можуть бути застосовані органом технічної апробації для проведення технічної апробації та оцінки стабільності технічних показників будівельних виробів певних видів;

видає технічне свідоцтво після надання виробником звіту про технічну апробацію будівельних виробів певних типів;

оприлюднює в установленому комісією порядку на своєму офіційному веб-сайті копію декларації технічних показників будівельного виробу за поданням виробника, яка доступна безкоштовно для користувачів будівельного виробу протягом не менш як 10 років з моменту надання його на ринку або введення в обіг;

інформує центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері будівництва, про підготовку, а також видачу технічних свідоцтв за встановленими процедурами, а також про орган технічної апробації у разі невиконання таким органом своїх функцій відповідно до встановлених процедур, подає пропозиції щодо їх удосконалення;

здійснює організаційно-методичне забезпечення діяльності органів технічної апробації;

забезпечує взаємодію органів технічної апробації між собою;

подає запит суб'єктам, що беруть участь у процедурах технічної апробації будівельних виробів;

виконує інші функції, передбачені положенням про комісію з технічного регулювання.

Стаття 7. Органи технічної апробації

1. Орган технічної апробації є юридичною особою з числа базових науково-технічних організацій у будівництві.

2. Орган технічної апробації в межах сфери його діяльності проводить технічну апробацію будівельних виробів та видає виробнику звіт про технічну апробацію.

3. Під час проведення ідентифікації можливих ризиків та переваг використання інноваційних будівельних виробів за відсутності достовірної інформації про їх технічні показники у разі застосування в будівлі або споруді, встановлення критеріїв ризиків; надання технічної інформації, необхідної таким учасникам будівельного процесу як потенційним користувачам будівельних виробів (виробники, проектувальники, підрядники, виконавці спеціальних видів робіт); встановлення методів оцінки (випробування або розрахунку); проведення оцінки стабільності технічних показників будівельних виробів на підставі їх поточного стану (зразків) орган технічної апробації у своїй діяльності є незалежним від заінтересованих осіб.

4. Для забезпечення здійснення контролю за виробництвом на підприємстві (розуміння і оцінювання виробничого процесу певного будівельного виробу для визначення необхідних заходів, що гарантують стабільність технічних показників цього виробу протягом певного виробничого процесу) орган технічної апробації забезпечує наявність у своєму складі працівників із знаннями відповідного виробничого процесу.

5. Для проведення оцінки стабільності технічних показників будівельного виробу орган технічної апробації забезпечує доступ до засобів і обладнання, необхідних для зазначених цілей.

6. Для загального управління (забезпечення послідовності, надійності, об'єктивності та простежуваності шляхом постійного використання належних методів управління) орган технічної апробації забезпечує:

ділову репутацію у сфері будівництва;

сформовану політику якості;

систему забезпечення конфіденційності інформації, документообігу, внутрішнього аудиту управлінської діяльності.

7. Орган технічної апробації оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті свою організаційну структуру та перелік відповідальних виконавців протягом місяця після надання статусу органу технічної апробації та постійно оновлює їх.

8. Якщо орган технічної апробації не відповідає вимогам, зазначеним у цій статті, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері будівництва, позбавляє його статусу органу технічної апробації за пропозицією комісії з технічного регулювання.

Стаття 8. Виробники будівельних виробів

1. Виробник складає декларацію технічних показників на підставі технічної документації на будівельний виріб, що описує всі відповідні елементи, пов'язані з необхідною схемою оцінки стабільності технічних показників, та здійснює його маркування знаком відповідності технічним регламентам.

2. Виробник зберігає технічну документацію та декларацію технічних показників не менш як 10 років з моменту надання на ринку або введення будівельного виробу в обіг чи протягом іншого періоду, визначеного центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері будівництва, на підставі очікуваного строку експлуатації, визначеного технічною документацією.

3. Виробник проводить процедури, які забезпечують гарантію стабільності задекларованих технічних показників будівельного виробу в процесі виробництва.

4. Виробник у разі потреби для забезпечення точності, надійності та стабільності задекларованих технічних показників будівельного виробу проводить випробування зразків, наданих на ринку або введених в обіг будівельних виробів, проводить дослідження, веде реєстр скарг щодо невідповідності задекларованих технічних показників будівельного виробу та інформує про це імпортерів, розповсюджувачів та уповноважених представників.

5. Виробник під час серійного виробництва забезпечує наявність на будівельному виробі позначень його типу, партії або серійного номера чи будь-якого іншого елемента, що дає змогу ідентифікувати виріб, або, якщо розміри або природа будівельного виробу не дають можливість це зробити, інформація наводиться на упаковці або в документі, що супроводжує будівельний виріб.

6. Виробник зазначає на будівельному виробі або, якщо це неможливо, на його упаковці, або в супровідному документі власне найменування, торговельну марку будівельного виробу та контактну адресу. В адресі зазначаються реквізити, за якими можна звернутися до виробника.

7. Під час введення в обіг або надання на ринку будівельного виробу виробник гарантує його супроводження відповідними інструкціями та інформацією про безпечність, складеними відповідно до законодавства про мови, а також про розміщення на веб-сайтах декларації технічних показників.

8. Виробник, який пересвідчується, що будівельний виріб, наявність якого на ринку він забезпечив, не відповідає декларації технічних показників або іншим вимогам цього Закону, вживає коригувальних заходів, щоб привести цей будівельний виріб у відповідність з декларацією технічних показників, або вилучає чи відкликає його. У разі коли

будівельний виріб представляє небезпеку, виробник інформує про це органи державного ринкового нагляду, зазначаючи деталі, зокрема невідповідність декларації технічних показників та вжиті коригувальні заходи.

9. Виробник, який отримав запит органу державного ринкового нагляду, надає цьому органу всю необхідну інформацію та складену відповідно до законодавства технічну документацію, що підтверджує відповідність будівельного виробу декларації технічних показників та іншим вимогам цього Закону. Виробник на виконання його запиту дотримується вимог державного органу ринкового нагляду, здійснює заходи для усунення ризиків створення загрози у процесі будівництва і експлуатації будівель та споруд внаслідок надання на ринку або введення в обіг будівельного виробу.

Стаття 9. Уповноважені представники

1. Виробник може призначати уповноваженого представника за письмовим дорученням на право діяти від його імені.

2. Уповноважений представник виконує завдання, визначені в договорі. Відповідно до договору уповноважений представник виконує такі завдання:

зберігає декларацію технічних показників і технічну документацію та подає їх органу державного ринкового нагляду протягом періоду, визначеного в частині другій статті 8 цього Закону;

подає у разі отримання запиту від органу державного ринкового нагляду необхідну інформацію та технічну документацію, що підтверджує відповідність будівельного виробу декларації технічних показників та іншим вимогам цього Закону;

дотримується вимог органу державного ринкового нагляду на його запит щодо заходу, вжитого для уникнення ризиків, що становить будівельний виріб.

3. Уповноважений представник не має права розробляти технічну документацію.

Стаття 10. Імпортери і розповсюджувачі

1. Імпортер або розповсюджувач надає на ринок або вводить в обіг лише такий будівельний виріб, який відповідає вимогам цього Закону.

2. Імпортер або розповсюджувач, перш ніж надати на ринок або ввести в обіг будівельний виріб, забезпечує проведення виробником оцінки і перевірки стабільності технічних показників. Імпортер забезпечує, щоб виробник склав технічну документацію, зазначену у частині першій

статті 8, та декларацію технічних показників відповідно до статті 25 цього Закону. Він також забезпечує, щоб виріб мав маркування знаком відповідності та супроводжувався необхідними документами, а також щоб виробник виконав вимоги, встановлені у частинах четвертій і п'ятій статті 8 цього Закону.

3. Перед наданням на ринок або введенням в обіг будівельного виробу імпортер або розповсюджувач пересвідчується у тому, що будівельний виріб має маркування знаком відповідності та супроводжується декларацією технічних показників, відповідними інструкціями та інформацією про безпеку.

Якщо імпортер або розповсюджувач вважає, що будівельний виріб не відповідає декларації технічних показників та/або вимогам цього Закону, він може вводити цей виріб в обіг лише тоді, коли цей виріб буде приведено у відповідність з декларацією технічних показників та/або вимогами цього Закону.

Якщо зазначений будівельний виріб становить ризик:

імпортер інформує про це виробника або уповноваженого представника та органи державного ринкового нагляду;

розповсюджувач інформує про це виробника або уповноваженого представника, імпортера та органи державного ринкового нагляду.

4. Імпортер зазначає на будівельному виробі або, якщо це неможливо, на упаковці, або в супровідному документі своє найменування, торговельну марку та контактну адресу.

5. Імпортер відповідає за те, щоб за наявності на ринку будівельного виробу цей виріб супроводжувався інструкціями та інформацією про безпеку, складеними відповідно до законодавства про мови.

6. Імпортер або розповсюджувач забезпечує, щоб умови зберігання або транспортування не ставили під загрозу відповідність виробу декларації технічних показників та іншим вимогам цього Закону під час перебування будівельного виробу під його відповідальністю.

7. Імпортер для забезпечення точності, надійності та стабільності задекларованим технічним показникам будівельного виробу проводить випробування зразків будівельного виробу, наявного на ринку, його дослідження та веде реєстр скарг на невідповідність виробу декларації технічних показників, відкликаних виробу.

8. Імпортер або розповсюджувач, який пересвідчується, що будівельний виріб, який він надав на ринок або ввів в обіг, не відповідає декларації технічних показників та/або іншим вимогам цього Закону, вживає коригувальних заходів, щоб привести цей будівельний виріб у відповідність або забезпечує його вилучення або відкликання. Крім того, якщо виріб представляє небезпеку, імпортер інформує про це органи

державного ринкового нагляду, зазначаючи деталі та вжиті коригувальні заходи.

9. На запит органу державного ринкового нагляду імпортер надає йому всю інформацію та документацію, необхідну для підтвердження відповідності будівельного виробу декларації технічних показників та/або іншим вимогам цього Закону, складену відповідно до законодавства про мови. Імпортер дотримується вимог цього органу за його запитом щодо заходів, вжитих для усунення ризиків, що представляє будівельний виріб, який він надав на ринок або ввів в обіг.

10. На імпортера або розповсюджувача покладається зобов'язання виробника, визначені цим Законом, якщо він вводить в обіг будівельний виріб під власним найменуванням або під власною торговельною маркою чи змінює будівельний виріб, який уже введений в обіг таким чином, що це може вплинути на його відповідність декларації технічних показників.

Стаття 11. Надання інформації про виробника, розповсюджувача та імпортера

1. Протягом строку, визначеного в частині другій статті 9 цього Закону, за запитом органів державного ринкового нагляду виробник, розповсюджувач та імпортер подають інформацію (реквізити, місцезнаходження, контактну адресу) про будь-якого виробника, розповсюджувача та імпортера:

який їм поставив будівельний виріб;

якому вони поставили будівельний виріб.

Стаття 12. Призначені органи

1. Призначений орган видає сертифікат стабільності технічних показників будівельного виробу на підставі відповідних схем згідно із статтею 32 цього Закону.

2. Для кожного типу будівельного виробу, щодо якого був визначений призначений орган, та відповідно до визначених схем оцінки стабільності технічних показників будівельного виробу такий орган забезпечує наявність у своєму розпорядженні:

необхідного персоналу, який володіє технічними знаннями і достатнім досвідом для виконання завдань у процесі оцінки стабільності технічних показників будівельного виробу;

необхідних документально оформлених процедур для провадження своєї діяльності, ступеня складності певної технології виробництва, структури та характеру процесу виробництва будівельного виробу;

засобів, необхідних для виконання технічних і адміністративних завдань.

3. Персонал, відповідальний за провадження діяльності, щодо якої орган був призначений, повинен мати:

технічну і професійну підготовку, що охоплює всі завдання третьої сторони в процесі оцінки стабільності технічних показників будівельного виробу;

знання вимог до оцінки, які вони виконують, і відповідні повноваження для провадження такої діяльності;

знання і розуміння регламентних стандартів, що застосовуються, і відповідних положень цього Закону.

Стаття 13. Бюро з надання технічної інформації

1. Бюро з надання технічної інформації надає заявникові відповідно до запиту інформацію про органи технічної апробації, регламентні технічні умови і будівельні норми та іншу інформацію, визначену законодавством з питань будівель та споруд і будівельних виробів, в установленому порядку.

Розділ III

ОСНОВНІ ВИМОГИ ДО БУДІВЕЛЬ ТА СПОРУД ТА СУТТЄВІ ХАРАКТЕРИСТИКИ БУДІВЕЛЬНИХ ВИРОБІВ

Стаття 14. Основні вимоги до будівель та споруд

1. Будівлі та споруди, їх окремі частини повинні бути придатними для використання за призначенням відповідно до основних вимог до будівель та споруд.

Основні вимоги до будівель та споруд деталізуються у будівельних нормах.

2. Основними вимогами до будівель та споруд є забезпечення:

механічного опору та стійкості;

пожежної безпеки;

відсутності загрози здоров'ю або безпеці людей та шкідливого впливу на навколишнє природне середовище;

безпеки і доступності в експлуатації;

захисту від шкідливого впливу шуму та вібрації;

енергозбереження та утримання тепла;

раціонального використання природних ресурсів.

Стаття 15. Забезпечення механічного опору та стійкості

1. Будівлі та споруди повинні бути запроектовані та побудовані таким чином, щоб навантаження на них під час їх будівництва та експлуатації не призвело до:

- руйнування всієї будівлі чи споруди або їх частин;
- деформації, яка перевищує гранично допустимий ступінь, установлений у відповідних будівельних нормах;
- пошкодження частин будівель або споруд, або кріплення, або встановленого обладнання внаслідок деформації несучих конструкцій.

Стаття 16. Забезпечення пожежної безпеки

1. Будівлі та споруди повинні бути запроектовані і побудовані таким чином, щоб у разі пожежі:

- несуча здатність конструкції була збережена протягом строку експлуатації, передбаченого проектом будівництва;
- виникнення і поширення вогню всередині будівель та споруд було у межах допустимого ступеня;
- поширення вогню на сусідні будівлі та споруди було обмеженим;
- було забезпечено можливість евакуації людей з будівель та споруд;
- було передбачено безпеку аварійно-рятувальних підрозділів під час проведення аварійно-рятувальних робіт.

Стаття 17. Забезпечення відсутності загрози здоров'ю або безпеки людей та шкідливого впливу на навколишнє природне середовище

1. Будівлі та споруди повинні бути запроектовані та побудовані таким чином, щоб протягом усього їх життєвого циклу: вони не створювали загрози для здоров'я і життєдіяльності людини; не здійснювали впливу на навколишнє природне середовище вище припустимого рівня під час будівництва, експлуатації та знесення, зокрема внаслідок:

- виділення токсичних газів, випаровувань і біологічно шкідливих чинників, викидів забруднюючих речовин, летких органічних сполук, парникових газів;
- виникнення умов для появи джерел радіації та наявності небезпечних для людини рівнів радіоактивності, радіоактивного опромінення людей у приміщеннях будівель та споруд виробничого і невиробничого призначення;

скидання забруднюючих речовин, у яких концентрація шкідливих речовин перевищує нормативні показники, у ґрунті, морські та поверхневі води або ґрунт;

несправності обладнання з відведення стічних вод, відведення димових газів, видалення твердих або рідких відходів;

утворення через підвишену вологість грибкових уражень, плісняви, іржі тощо у частинах будівель та споруд або на поверхнях конструкцій всередині будівель та споруд.

Стаття 18. Забезпечення безпеки і доступності в експлуатації

1. Будівлі та споруди повинні бути запроектовані і побудовані таким чином, щоб не створювати неприпустимих ризиків настання нещасних випадків або виникнення пошкоджень під час експлуатації, таких як ковзання, падіння, зіткнення, опіки, ураження електричним струмом, травми від вибуху і руйнування окремих конструкцій.

2. Будівлі та споруди повинні бути запроектовані і побудовані таким чином, щоб була забезпечена їх доступність і можливість користування ними для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення.

Стаття 19. Забезпечення захисту від шкідливого впливу шуму та вібрації

1. Будівлі та споруди повинні бути запроектовані і побудовані таким чином, щоб рівень шуму та вібрації, що утворюються в процесі експлуатації, не створював небезпеки для здоров'я та життєдіяльності людини і відповідав вимогам санітарного законодавства.

Стаття 20. Забезпечення енергозбереження та утримання тепла

1. Будівлі, споруди і системи опалювання, охолодження, освітлення і вентиляції в них повинні бути запроектовані та побудовані таким чином, щоб було забезпечено створення сприятливих та безпечних умов для проживання та/або перебування людини, а витрати енергії під час їх експлуатації були раціональними з урахуванням кліматичних умов місця розташування споруд.

2. Будівлі та споруди повинні бути енергозберігаючими з мінімальним використанням енергії під час будівництва, експлуатації і демонтажу.

Стаття 21. Забезпечення раціонального використання природних ресурсів

1. Будівлі та споруди повинні бути запроектовані, побудовані і демонтовані таким чином, щоб використання природних ресурсів на

засадах сталого розвитку було раціональним та збалансованим і за можливості забезпечувало:

використання будівельних виробів, виготовлених з відходів промислового та будівельного виробництва, продуктів перероблення будівельного лому;

зберігання необхідних технічних показників будівельних виробів та конструкцій протягом розрахункового строку експлуатації будівель та споруд;

вторинне використання будівельних виробів.

Стаття 22. Суттєві характеристики будівельних виробів

1. Суттєві характеристики будівельного виробу встановлюються у регламентних технічних умовах.

2. Основні вимоги до будівель та споруд забезпечуються шляхом дотримання суттєвих характеристик будівельного виробу у процесі його використання за призначенням.

Стаття 23. Установлення рівнів або класів будівельних виробів

1. Рівні або класи будівельних виробів установлюються у регламентних технічних умовах.

2. Комісія з технічного регулювання зазначає в технічному свідоцтві рівні або класи будівельного виробу в межах його застосування за призначенням.

3. У разі коли клас та/або рівень будівельного виробу у регламентному стандарті не визначений, він встановлюється за рішенням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері будівництва.

Розділ IV

ДЕКЛАРАЦІЯ ТЕХНІЧНИХ ПОКАЗНИКІВ ТА МАРКУВАННЯ

Стаття 24. Складення декларації технічних показників

1. Виробник складає та подає декларацію технічних показників за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва, до надання на ринку або введення в обіг будівельного виробу, якщо на цей будівельний виріб поширюються регламентні технічні умови.

2. Виробник несе відповідальність за відповідність будівельного виробу задекларованим технічним показникам. За відсутності об'єктивних

ознак невідповідності вважається, що декларація технічних показників є точною і достовірною.

3. Виробник може не скласти декларацію технічних показників на будівельний виріб, на який поширюється дія регламентного стандарту, якщо:

будівельний виріб несерійного виробництва виготовлено індивідуально за спеціальним замовленням як невід'ємна складова будівлі або споруди;

будівельний виріб виготовлено на будівельному майданчику з метою його застосування у конкретній будівлі або споруді згідно з будівельними нормами;

будівельний виріб виготовлено способом, що забезпечує збереження об'єкта культурної спадщини шляхом реставрації будівлі або споруди, що охороняється державою.

Стаття 25. Зміст декларації технічних показників

1. Декларація технічних показників відображає технічні показники щодо суттєвих характеристик будівельного виробу згідно з відповідними регламентними технічними умовами.

2. Декларація технічних показників містить таку інформацію:

тип будівельного виробу і сферу його застосування відповідно до регламентних технічних умов;

власне найменування виробника, торговельну марку будівельного виробу та контактну адресу;

дані, які забезпечують ідентифікацію будівельного виробу (номер серії або партії, індивідуальний номер (за наявності));

позначення схеми оцінки стабільності технічних показників будівельного виробу або загальний опис розрахунку;

позначення регламентного стандарту або технічного свідоцтва та дату набрання ними чинності;

номер та дату видачі сертифіката стабільності технічних показників будівельного виробу відповідно до застосованих схем (за наявності);

заявлені технічні показники будівельного виробу за рівнями чи класами, визначені в регламентних технічних умовах;

номер спеціальної технічної документації (за наявності), яка затверджується виробником, із зазначенням технічних показників, яким відповідає будівельний виріб;

показники, які не задекларовано, позначені аббревіатурою “ГНД” (показники, які не задекларовано);

код органу технічної апробації, визначений згідно з установленим порядком надання статусу органу технічної апробації відповідно до визначеної сфери діяльності, коди Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності та Державного класифікатора продукції та послуг;

дані про розміщення декларації технічних показників на веб-сайті.

3. Якщо будівельний виріб є об’єктом інших технічних регламентів, декларація технічних показників доповнюється відповідною інформацією, визначеною цими технічними регламентами.

4. Декларація технічних показників може містити додаткову інформацію за ініціативою заявника.

5. Декларація технічних показників складається відповідно до законодавства про мови.

Стаття 26. Надання декларації технічних показників

1. Декларація технічних показників зберігається у виробника або його уповноваженого представника.

2. Копія декларації технічних показників будівельного виробу надається у паперовому вигляді та/або за допомогою електронних засобів.

Якщо партія того самого будівельного виробу надається одній юридичній або фізичній особі, вона супроводжується не менш як однією копією декларації технічних показників у паперовому вигляді та/або за допомогою електронних засобів.

3. Копія декларації технічних показників розміщується на веб-сайтах виробника та/або комісії з технічного регулювання і залишається доступною протягом строку, визначеного частиною другою статті 8 цього Закону.

4. Виробник зобов’язаний забезпечити супроводження будівельного виробу під час його надання на ринок або введення в обіг інформацією щодо пошуку декларації технічних показників заявником на веб-сайті.

5. На вимогу заявника виробник зобов’язаний додатково надати інформацію щодо пошуку декларації технічних показників на веб-сайті.

Стаття 27. Маркування будівельного виробу

1. Нанесення та застосування знака відповідності технічним регламентам (далі — знак відповідності) регулюється Законом України “Про технічні регламенти та оцінку відповідності”.

2. Знак відповідності наноситься на той будівельний виріб, щодо якого виробник склав декларацію технічних показників (крім випадків, визначених статтею 25 цього Закону).

3. Нанесений знак відповідності свідчить про те, що виробник несе відповідальність за відповідність будівельного виробу задекларованим технічним показникам, вимогам цього Закону та інших нормативно-правових актів, які передбачають його нанесення.

4. Поряд із знаком відповідності зазначаються дві останні цифри року, в якому цей знак було вперше нанесено, торговельна марка і контактна адреса виробника, дані, які забезпечують ідентифікацію типу будівельного виробу (номер серії або партії, індивідуальний номер (за наявності), номер декларації технічних показників, посилання на застосовані регламентні технічні умови, код залученого призначеного органу, а також вказівки щодо застосування за призначенням будівельного виробу згідно із застосованими регламентними технічними умовами.

5. Якщо будівельний виріб є також об'єктом інших технічних регламентів, маркування доповнюється відповідною інформацією, визначеною цими технічними регламентами.

6. Знак відповідності наноситься до надання на ринку або введення в обіг будівельного виробу. У разі настання ризику у процесі використання будівельного виробу поряд із знаком відповідності зазначається піктограма або будь-яка інша позначка.

Розділ V РЕГЛАМЕНТНІ ТЕХНІЧНІ УМОВИ

Стаття 28. Регламентні стандарти

1. Регламентні стандарти розробляються відповідно до Закону України "Про стандартизацію".

2. У регламентних стандартах наводяться технічні показники будівельних виробів, які стосуються суттєвих характеристик, методи, методики та критерії оцінки їх стабільності, а також за доцільності — інші показники будівельних виробів. У регламентних стандартах визначаються вимоги до виробничого контролю на підприємстві з урахуванням його специфічних умов.

3. Регламентний стандарт включає технічні дані, необхідні для застосування визначеної схеми оцінки стабільності технічних показників.

Стаття 29. Технічне свідоцтво

1. Технічне свідоцтво встановленої форми видається на будівельний виріб, який не охоплений або не повністю охоплений регламентним

стандартом та для якого технічні показники не можуть бути повністю перевірені відповідно до регламентного стандарту у зв'язку з тим, що:

на будівельний виріб не поширюється дія регламентного стандарту;

регламентний стандарт не містить методів оцінки стабільності технічних показників, які стосуються суттєвих характеристик цього будівельного виробу.

2. Технічне свідоцтво містить інформацію про загальний опис будівельного виробу, сферу його застосування; торговельну марку; власне найменування виробника; контактну адресу; перелік технічних показників; код органу технічної апробації, визначений згідно із встановленим порядком надання статусу органу технічної апробації відповідно до визначеної сфери діяльності; посилання на методи, методики та критерії оцінки стабільності його технічних показників; дату видачі технічного свідоцтва.

На будівельний виріб, на який поширюється дія регламентного стандарту, технічне свідоцтво не видається.

Стаття 30. Порядок отримання технічного свідоцтва

1. Технічне свідоцтво видається в разі дотримання таких вимог:

забезпечення прозорості видачі для заінтересованого виробника; визначення строків придатності будівельного виробу для застосування;

врахування обставин щодо захисту комерційної таємниці та забезпечення конфіденційності.

Видача технічного свідоцтва здійснюється комісією з технічного регулювання на безоплатній основі.

2. Для одержання технічного свідоцтва виробник подає органу технічної апробації запит встановленої форми для отримання звіту про технічну апробацію.

3. Після отримання запиту на видачу технічного свідоцтва орган технічної апробації протягом 10 робочих днів надсилає виробнику одне з таких повідомлень:

на будівельний виріб поширюється дія регламентного стандарту, у такому разі звіт про технічну апробацію не видається;

на будівельний виріб поширюється дія технічного свідоцтва, яке було надано попередньо іншому замовникові, і такий документ є підставою для видачі звіту про технічну апробацію;

на будівельний виріб не поширюється або частково не поширюється дія регламентних технічних умов, і орган технічної апробації повинен в

установленому порядку розпочати роботи з проведення технічної апробації відповідно до цієї статті.

4. Після отримання повідомлення від органу технічної апробації та підписання угоди про комерційну таємницю між виробником і органом технічної апробації протягом 10 робочих днів виробник надає органу технічної апробації технічну документацію, що містить опис будівельного виробу та відомості про сферу його застосування, а також детальну інформацію про здійснення контролю за його виготовленням на підприємстві.

5. Протягом 15 календарних днів з дня надходження технічної документації від виробника орган технічної апробації укладає з ним договір про проведення технічної апробації будівельного виробу та надання звіту про технічну апробацію.

Істотними умовами договору є:

предмет договору;

склад робочої групи з виконання технічної апробації;

перелік послуг та їх загальна вартість;

строк дії договору.

6. Протягом 15 календарних днів з дня укладення договору про проведення технічної апробації та надання звіту про технічну апробацію орган технічної апробації розробляє на його підставі відповідну програму робіт, про що повідомляє комісії з технічного регулювання.

7. Протягом 15 календарних днів з дня надходження інформації комісія з технічного регулювання повідомляє центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері будівництва, про заходи, вжиті органом технічної апробації, та складає і передає органу технічної апробації відповідні методичні рекомендації.

8. Після виконання робіт, визначених згідно з укладеним договором, орган технічної апробації протягом встановленого договором строку подає виробнику звіт про технічну апробацію відповідно до цієї статті.

У разі зміни визначеного договором строку проведення технічної апробації орган технічної апробації повідомляє про це комісії з технічного регулювання.

9. Виробник протягом одного місяця після надходження звіту про технічну апробацію подає його комісії з технічного регулювання для підготовки проекту технічного свідоцтва.

10. Комісія з технічного регулювання на підставі звіту про технічну апробацію протягом 15 календарних днів з дня його надходження готує проект технічного свідоцтва (або обґрунтовану відмову) та надсилає його виробникові, який протягом 15 календарних днів з дня отримання проекту

технічного свідоцтва (або обґрунтованої відмови) готує і подає свої пропозиції та/або зауваження до нього (за наявності).

Підставою для відмови у наданні технічного свідоцтва є звіт про технічну апробацію, яким визначено, що технічні показники, які стосуються суттєвих характеристик будівельного виробу, не забезпечують виконання основних вимог до будівель та споруд у процесі їх використання за призначенням.

11. Протягом 15 календарних днів з дня надходження пропозицій та/або зауважень виробника комісія з технічного регулювання розглядає їх та:

доопрацьовує у разі потреби проект технічного свідоцтва;

повідомляє виробнику про врахування його пропозицій та/або зауважень.

12. Комісія з технічного регулювання на підставі звіту про технічну апробацію і поданих згідно з частиною десятою цієї статті пропозицій та/або зауважень протягом 15 календарних днів з дня їх надходження доопрацьовує (у разі потреби) проект технічного свідоцтва, затверджує його і подає виробникові, а також надсилає копію технічного свідоцтва центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері будівництва.

Стаття 31. Звіт про технічну апробацію будівельного виробу

1. Орган технічної апробації надає виробникові звіт про технічну апробацію будівельного виробу за встановленою формою.

2. Звіт про технічну апробацію містить технічні показники будівельного виробу, його суттєві характеристики та технічні дані, які необхідні для застосування обраної схеми оцінки стабільності технічних показників.

Стаття 32. Оцінка стабільності технічних показників будівельних виробів

1. Оцінка стабільності технічних показників будівельного виробу проводиться відповідно до однієї з таких схем:

1) схема 1+.

Виробник здійснює:

контроль за виробництвом на підприємстві;

випробування зразків будівельного виробу, відібраних на підприємстві, відповідно до затвердженої програми робіт.

Призначений орган приймає рішення щодо надання, зупинення або скасування дії сертифіката стабільності технічних показників будівельного виробу на основі оцінок, проведених цим органом шляхом:

перевірки будівельного виробу на підставі випробування зразків або розрахунку, або табличних значень усталеного застосування, або на основі відповідної спеціальної технічної документації;

початкової перевірки підприємства щодо виготовлення будівельного виробу та системи контролю його виробництва;

постійного нагляду, аналізу та оцінки контролю виробництва на підприємстві;

випробування відібраних зразків будівельного виробу за програмою постійного нагляду;

2) схема 1.

Виробник здійснює:

контроль за виробництвом на підприємстві;

випробування зразків будівельного виробу, відібраних на підприємстві, відповідно до затвердженої програми робіт.

Призначений орган приймає рішення щодо надання, зупинення або скасування дії сертифіката стабільності технічних показників будівельного виробу на основі оцінок, проведених цим органом шляхом:

перевірки будівельного виробу на підставі випробування зразків або розрахунку, або табличних значень усталеного застосування, або на основі відповідної спеціальної технічної документації;

початкової перевірки підприємства;

постійного нагляду, аналізу та оцінки контролю виробництва на підприємстві;

3) схема 2+.

Виробник здійснює:

перевірку будівельного виробу на підставі випробування зразків або розрахунку, або табличних значень усталеного застосування, або на основі відповідної спеціальної технічної документації;

контроль за виробництвом на підприємстві;

випробування зразків будівельного виробу, відібраних на підприємстві, відповідно до затвердженої програми робіт.

Призначений орган видає атестат системи контролю виробництва встановленої форми на основі:

початкової перевірки підприємства щодо виготовлення будівельного виробу та системи контролю його виробництва;

постійного нагляду, аналізу та оцінки контролю виробництва на підприємстві;

4) схема 3.

Виробник здійснює контроль за виробництвом на підприємстві.

Уповноважена випробувальна лабораторія проводить випробування зразків, відібраних виробником, або табличних значень усталеного застосування, або на підставі відповідної спеціальної технічної документації;

5) схема 4.

Виробник здійснює:

перевірку будівельного виробу на підставі випробування зразків або розрахунку, або табличних значень усталеного застосування, або на основі відповідної спеціальної технічної документації;

контроль за виробництвом на підприємстві.

2. Схема оцінки стабільності технічних показників будівельного виробу, яка встановлена для конкретного будівельного виробу, зазначається у технічному свідоцтві.

3. Якщо на будівельний виріб, який потребує технічної апробації, поширюється дія технічного свідоцтва, яке було надано попередньо іншому замовникові, не вимагається:

від призначених органів виконувати перше завдання, визначене для них за схемами 1+ та 1;

від призначених лабораторій виконувати завдання, визначене для них за схемою 3;

від виробників виконувати перше завдання, визначене для них за схемами 2+ та 4.

4. Призначений орган приймає рішення щодо зупинення або скасування дії сертифіката стабільності технічних показників будівельного виробу за схемами 1+, 1, 2+ відповідно до критеріїв оцінки стабільності технічних показників за методами та методиками, визначеними у технічному свідоцтві.

5. За результатами нагляду призначений орган зупиняє дію сертифіката стабільності технічних показників будівельного виробу у разі:

порушення вимог, що застосовуються до будівельного виробу під час проведення оцінки та перевірки стабільності технічних показників цього виробу;

порушення вимог з технології виготовлення, правил приймання, позначення будівельного виробу, що узгоджені з призначеним органом під час проведення оцінки стабільності технічних показників цього виробу;

зміни технічної документації на будівельний виріб або на методи його випробувань без попереднього погодження призначеним органом;

зміни конструкції (складу), комплектності або технології виготовлення будівельного виробу без попереднього погодження призначеним органом.

Рішення призначеного органу щодо зупинення дії сертифіката стабільності технічних показників будівельного виробу приймається у разі, коли вжиттям коригувальних заходів, погоджених призначеним органом, виробник забезпечує усунення виявлених причин невідповідності та без проведення призначеним органом повторних випробувань підтвердження відповідності будівельного виробу критеріям оцінки стабільності його технічних показників за методами та методиками, визначеними у технічному свідоцтві.

6. У разі коли виробник не забезпечує усунення виявлених причин невідповідності будівельного виробу критеріям оцінки стабільності його технічних показників за методами та методиками, визначеними у технічному свідоцтві, сертифікат стабільності технічних показників будівельного виробу скасовується.

7. Інформація про зупинення або скасування дії сертифіката стабільності технічних показників будівельного виробу у письмовій формі доводиться призначеним органом до відома виробника, органів державного ринкового нагляду, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної митної справи, та комісії з технічного регулювання.

8. Схема оцінки відповідності будівельного виробу, яка встановлена для конкретного будівельного виробу, зазначається у регламентному стандарті згідно з частиною першою цієї статті.

Розділ VI СПРОЩЕНІ ПРОЦЕДУРИ

Стаття 33. Використання спеціальної технічної документації

1. Під час визначення типу будівельного виробу виробник може не проводити його випробування, а розробити спеціальну технічну документацію, яка підтверджує, що:

1) будівельний виріб, який надається на ринку або вводиться виробником в обіг, відповідає за однією або кількома його суттєвими характеристиками певному рівню технічних показників без випробування чи обчислення згідно з умовами, встановленими відповідними регламентними технічними умовами або рішеннями центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері будівництва;

2) будівельний виріб, на який поширюється дія регламентного стандарту та який надається на ринку або вводиться виробником в обіг, відповідає типові іншого будівельного виробу, виготовленого іншим виробником і вже перевіреного згідно з відповідним регламентним стандартом. У разі виконання зазначеної умови виробник має право задекларувати технічні показники, що стосуються всіх або частини результатів випробувань цього виробу. Виробник може використовувати результати випробувань, одержані іншим виробником, тільки з дозволу іншого виробника, який відповідає за їх точність, достовірність і стабільність;

3) будівельний виріб, на який поширюється дія регламентних технічних умов і який надається на ринку або вводиться в обіг виробником, є комплектом, який:

було виготовлено з компонентів;

виробник збирає відповідно до точних інструкцій, наданих імпортером або розповсюджувачем такого комплекту чи його компонентів, що перевіряв цей комплект або його компонент за однією або кількома його суттєвими характеристиками згідно з відповідними регламентними технічними умовами.

2. У разі виконання умов, визначених у частині першій цієї статті, виробник декларує технічні показники будівельного виробу.

3. Якщо будівельний виріб, який відповідає умовам, зазначеним у частині першій цієї статті, належить до сукупності будівельних виробів, для яких застосовується схема оцінки стабільності технічних показників 1+ або 1, відповідна спеціальна технічна документація, зазначена в частині першій цієї статті, підлягає розгляду призначеним органом.

Стаття 34. Інші спрощені процедури

1. У разі коли будівельний виріб виготовлений індивідуально або у несерійному виробництві за спеціальним замовленням і використовується як невід'ємна складова в окремій визначеній будівлі або споруді та на який поширюється дія регламентного стандарту, замість частини схеми, яка стосується випробування цього будівельного виробу та визначена у такому регламентному стандарті, може застосовуватися спеціальна технічна документація, що свідчить про відповідність будівельного виробу визначеним вимогам та про еквівалентність використаних процедур зазначеним у регламентних стандартах процедурам.

2. Якщо будівельний виріб, який відповідає умовам, зазначеним у частині першій цієї статті, належить до сукупності будівельних виробів, для яких застосовується схема оцінки стабільності технічних показників 1+ або 1, відповідна спеціальна технічна документація, зазначена в частині першій цієї статті, підлягає перевірці призначеним органом.

Розділ VII
ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через 18 місяців з дня його опублікування, крім частин третьої, четвертої та п'ятої статті 26, які набирають чинності через 30 місяців з дня його опублікування.

2. Частина другу і третю статті 11 Закону України "Про будівельні норми" (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 5, ст. 41) виключити.

3. Кабінету Міністрів України до набрання чинності цим Законом:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Голова
Верховної Ради України